РІК ЗАЛОЖЕНЯ 1893.
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Всі листи, моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

Урядовий орган Українського Народного Союза -- "SVOBODA" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ., второк 11-го мая 1915. Ч. 54. VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Tuesday, May 11, 1915. N. 54.

НІМЦІ ЗАТОПИЛИ „ЛЮЗИТАНІЮ": 1154 ЛЮДИЙ ЗГИНУЛО.

Російська армія в Карпатах відтята від півночи.

Число полонених Москалів зросло понад 70.000.

Війска генерала Ґінденбурґа здобули російську пристань Лібаву.

В ГАЛИЧИНІ:

МОСКАЛІ УТІКАЮТЬ ЗА РІКУ ВИСЛОКУ.

БЕРЛІН (через Лондон), 8. мая. — Велика побіда австрійських і німецьких війск приносить щораз то більші успіхи. Число полонених і скількість воєнної добичи скоро зростає. Союзні війска женуть перед собою орди Москалів, які в неладі втікають за ріку Вислоку.

Головний ґенеральний штаб оголосив урядово отсі вісти:

„Битви над долішним бігом Дунайця і над Вислою покінчились цілковитою побідою союзних війск. Москалі шукають в дикій утечі спасеня. Головна сила Москалів утікає на схід за ріку Вислоку, меньші відділи на півночи переправили ся через ріку Вислу.

„Наші війска, які наступають на пяти Москалям, перейшли Вислоку між Пільзном а Ясьлом, а на полудни переправили ся вже через ріку Яселку (правий доплив Вислоки) і заняли місто Яслиска (на полудневий схід від Дуклї).

„На захід від дороги, яка веде до Лупкова, появили ся вже передні сторожі німецької армії ґенерала Макензена. Ту і там прийшло вже до битви з відділами російської армії, яка утікає з Карпат. Союзні війска беруть дальше великі маси утікаючих Москалів в полон. Число полонених зростає тому дуже скоро".

ЧИСЛО ПОЛОНЕНИХ МОСКАЛІВ ЗРОСЛО ВЖЕ ДО 70.000.

БЕРЛІН (через Лондон), 8. мая. — Головна німецька кватира оголосила отсей звіт про дальшу воєнну акцію в Галичині:

„Переслідуванє утікаючої російської армії в Галичині відбуваєть ся дальше. Німецька армія під командою ґенерала Макензена спільно з війском Австрійців вчера через цілий день наступала на утікаючих Москалів.

„Наша передна сторожа перейшла вчера вечером ріку Вислок (лївий доплив Сяну) коло Кросна.

„Союзним війскам удало ся в богато місцях цілковито відтяти великі відділи російської армії. Число полонених перейшло вже 70.000. Крім того Москалї стратили 38 гармат, а в тім 9 штук тяжкого калїбру".

10. КОРПУС АВСТРІЙСЬКОЇ АРМІЇ ЗДОБУВ В ОДНІМ ДНИ 21 РОСІЙСЬКИХ ГАРМАТ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 9. мая. — Австрійський урядовий звіт подає про успіхи в Галичині отсї вісти:

„Австрійські і німецькі війска, які перейшли ріку Вислоку між Пільзном а Ясьлом, посувають ся чимраз дальше на схід в напрямі Ряшева. Инші сильні відділи союзників заняли дороги в околиці Риманова, які ведуть в Карпати, щоби відтяти відворот тим російським відділам, які ще не вспіли утечи з Карпат. Число полонених Москалів сильно зростає. Наш 10 корпус здобув вчера 5 тяжких і 16 полевих гармат".

Як звісно, 10-тий корпус австрійської армії (перемиський) зложений майже виключно з Українців.

ВІДВОРОТ МОСКАЛЯМ ВІДТЯТИЙ.

АМСТЕРДАМ, 8. мая. — Російські війска, які дотепер мали в своїм посіданю карпатські переходи: Дуклю і Лупків, є зовсім відтяті. Союзні війска замкнули дороги від півночи, а рівночасно і полудневі війска, стоячі на Угорщині, одержали приказ вдарити на Москалів. В сей спосіб найшли ся Москалі в засідці, окружені від півночи і полудня війсками союзників. Російській армії в Карпатах не остає нїчого иншого, як піддати ся або пробувати з дуже великими стратами передерти ся через ряди союзних війск.

ЗЕЛЇЗНИЧИЙ ШЛЯХ СЯНІК-ЛУПКІВ В РУКАХ СОЮЗНИКІВ.

БЕРЛІН (через Лондон), 9. мая. — Як се доносить головна військова кватира, гоненє Москалів з Галичини відбуваєть ся дальше і поступає дуже скоро наперед. Німецькі війска заняли зелїзничий шлях, який лучить Сянік з Лупковом. Число полонених Москалів і здобутих гармат зростає з кождим днем щораз сильнїйше. Урядовий звіт подає отсе:

„На полудново-західнім теренї війни в Галичині німецька армія під командою ґенерала Макензена перейшла ріку Вислок на лінії Бесно (на схід від Риманова) і Фриштак.

„На неправильнім фронтї російської армії в Карпатах займили війска союзників російські становища, які боронили шляху Сянік-Лупків.

„Число полонених Москалів і здобутих гармат, які находять ся в наших руках, стало дальше побільшаєть ся".

В СКІЛЬЩИНІ АВСТРІЙЦІ ПОЛОНИЛИ ЗНОВА 1.300 МОСКАЛІВ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 8. мая. — Австрійське міністерство війни доносить:

„В тімсамім часї, коли на заході і на полудни австрійські та німецькі війска гонять утїкаючих Москалів, розпочали австрійські війска в Скільщині знова живійшу акцію. При послїднім нападї Москалї мусїли знова з великими стратами уступити в напрямі Стрия. 1.300 Москалів взято в полон.

„На згірях коло Анґелова (недалеко Перегінська) прийшло також до нової битви з Москалями, які по короткім бою мусїли уступити, покидаючи свої становища".

БИТВА НАД ДНІСТРОМ КОЛО ЗАЛЇЩИК. — АВСТРІЙЦЇ ПОЛОНИЛИ 3.500 МОСКАЛІВ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 9. мая. — Нинїшне оповіщенє австрійського міністерства війни принесло веселі вісти з галицького терену війни. Нову велику побіду віднесли австрійські війска коло Залїщик, проганяючи Москалів за ріку Днїстер.

Урядове оповіщенє є отсего змісту:

„В тій части Галичини, яка лежить на схід від Ужока і на боєвій лінії в полудново-східній Галичині, розпочалась велика битва. На згірях на північний схід від Отинії Москалї уладили напад на наші становища; боротьба триває дальше.

„Вчера наші війска взяли приступом російські становища, які боронили моста через Днїстер в Залїщиках. Москалї були приневолені утїкати за Днїстер. 3.500 Москалів взято до неволї".

УТЕЧА МОСКАЛІВ „ВІДБУВАЄТЬ СЯ" ПІСЛЯ ПЛЯНІВ ШЕФА АВСТРІЙСЬКОГО ҐЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ.

ВЕНЕЦІЯ (через Лондон), 8. мая. — Як доносить віденська часопись „Райхспост", шеф ґенерального штабу австрійсько-угорської армії, ґенерал Конрад фон Ґецендорф виготовив був з найбільшою точностю всї подробиці пляну, після якого мало бути переведене прогнанє Москалів з Карпат і з Галичини.

Ґенерал Ґецендорф був так певний сеї побіди, що сейчас з розпочатєм акції відїхав на боєву лінію враз з прочими членами ґен. штабу і з військовими заступниками невтральних держав, щоби наочно бачити великі успіхи свого пляну. Архикнязь Фридрих, головний комендант австрійсько-угорських війск, і архикнязь Кароль Фердинанд були також наочними сьвідками великого погрому російської армії.

ПЕТРОҐРАД ДОНОСИТЬ ПРО „ХОРОБРУ УТЕЧУ" РОСІЙСЬКОГО ВІЙСКА З ГАЛИЧИНИ.

ЛОНДОН, 9. мая. — Про найбільше хоробре дїло Москалів на східнім теренї війни доносять телєґрами з Петроґраду. В них говорить ся, що в часї послїдних нещасливих битв в Галичині, коли то російська армія була приневолена уступати назад перед переважаючими силами Австрійцїв і Німцїв, 58 дивізія була зі всїх сторін окружена. Неприятель обсадив всї дороги навкруги, але помимо того Москалям удало ся під командою ґенерала Корнїлова перебити ся щасливо через ряди неприятеля. Страти дивізії були дуже тяжкі. Боротьба відбувала ся на дуже непригіднім теренї і се було причиною, що страти були такі великі.

ЗАГАЛЬНЕ ВОЄННЕ ПОЛОЖЕНЄ В ГАЛИЧИНЇ.

В послїдних трох днях на галицькім теренї війни боєва лінія пересунула ся знова дальше на схід. Утеча російської орди відбуваєть ся дальше „після плянів" австрійського ґенерального штабу.

Вже в пятницю очищено з Москалів терен між Дунайцем а Вислокою. Австрійські і німецькі війска перейшли на цїлій лінії ріку Вислоку: на півночи коло Щуцїна (при устю Вислоки до Вісли), відтак між Пільзном і Ясьлом. Москалї з великими стратами в людях і воєнних матеріялах утїкають в напрямі Сяну.

Німецька армія під командою Макензена і разом з нею оперуючі війска Австрійцїв посунули ся скорим походом здовж північних стоків Карпат, щоби відтяти відворот російської армії в Карпатах. Союзні війска, які в середу заняли були Дуклю, перейшли ріку Яселку і посувають ся скоро дальше на північний схід і на схід. Кросно, Риманів і Бесно (15 кільометрів на захід від Сянока) находять ся вже в руках союзників. Як послїдні телєґрами доносять, австрійські і німецькі війска перейшли на полудни ріку Вислок і заняли зелїзничий шлях, який веде зі Сянока через Лупків на Угорщину. Се була одинока дорога, якою могли Москалї утїкати з Карпат і Угорщини. З того отже можна зовсім певно заключати, що російській армії в Карпатах відтято цїлковито відворот. Всім тим російським війскам, яким дотепер не удало ся втечи з Карпат, грозить смерть або полоненє. Скільно в Карпатах єще находило ся Москалів, про се донесуть незабаром нові числа полонених. Послїдний урядовий рапорт з пятницї подав число полонених Москалів на 70.000. Є надія, що число в короткім часї подвоїть ся.

Також і коло Ужока російські війска зачали вже утїкати.

Замітними в послїдних днях є вісти про великі битви і на прочій боєвій лінії в Галичині, а іменно в Скільщині і коло Залїщик над Днїстром. Боротьби випали в користь Австрійцїв: в Скільщині полонено 1.500, а коло Залїщик 3.500 Москалів. В боєвій лінії не зайшли тут однак жадні важнїйші зміни.

В РОСІЙСЬКІЙ ПОЛЬЩІ:

БИТВИ В КУРЛЯНДІЇ І ПІВНІЧНІЙ ПОЛЬЩІ. — ПОНАД 2.000 МОСКАЛІВ ПОЛОНЕНО.

БЕРЛІН (бездр. телєґр. через Лондон), 8. мая. — В Курляндії і північній Польщі похід німецьких війск в глиб Росії відбуваєть ся дальше. Німецький ґенеральний штаб оголосив отсї вісти:

„Битви на полудне коло Шадова і на схід від Росєни (в ґубернії Ковно) закінчились вчера цїлковитим погромом Москалів. По великих тяжких стратах Москалї стали утїкати, полишаючи в наших руках 1.500 полонених.

„На полудне від Кальварії, на полудне від Авґустова і на захід від Пжасниша Москалї перевели кілька нападів. Всї тї напади відбито з великими стратами для Москалів; в тих битвах полонено знова дальших 520 Москалів".

В ПРИБАЛТІЙСЬКІМ КРАЮ.

НІМЕЦЬКІ ВІЙСКА ЗДОБУЛИ ЛІБАВУ. — 1.600 ПОЛОНЕНИХ І 18 ГАРМАТ ПОПАЛО СЯ В РУКИ НІМЦЇВ.

БЕРЛІН (через Лондон), 8. мая. — Урядове донесенє німецької головної кватири подає вість, що німецькі війска здобули російську пристань над Балтійським морем, місто Лібаву.

Воєнну акцію в Прибалтійськім краю, яка має на цїли здобутє пристаний Лібави і Риґи, веде сам Ґінденбурґ.

Зміст урядового донесеня є отсей:

„Війска, вислані на Лібаву, взяли вчера місто в своє посїданє. 1.600 полонених, 18 гармат і богато машинових карабінів попало ся в наші руки".

Місто Лібава була найважнїйшою пристанию Росії на Балтійськім морю. Вона була головною стацією для торговельних кораблів американсько-російських коробельних лїний. Лібава була від сторони моря укріплена.

Лібава лежить у віддаленю 75 миль на північ від Східних Прус.

У ФРАНЦІЇ І БЕЛЬҐІЇ:

НІМЦЇ ПОЛОНИЛИ В БИТВАХ КОЛО ІПР ЗНОВА 800 АНҐЛІЙЦЇВ.

БЕРЛІН (через Лондон), 9. мая. — Анґлійські війска не є в силї остояти ся перед Німцями. В послїднім приступі на анґлійські становища Німцї заняли знова дві місцевости і полонили 800 Анґлійцїв, а в тім 40 офіцирів.

Урядове оповіщенє є отсего змісту:

„На полудне від Іпр наші війска прогнали Анґлійцїв зі сильно укріплених становищ. Дві місцевости і згіря, які дають контролю на цїлу околицю, займили наші війска, задаючи неприятелеви великі страти. Крім великого числа убитих і ранених стратили Анґлійцї 800 полонених, між ними 40 офіцирів.

„На прочій боєвій лінії відбувала ся лише перестрілка гармат".

НА МОРИ:

НІМЦЇ ЗАТОПИЛИ „ЛЮЗИТАНЇЮ". — СТРАТИ В ЛЮДЯХ 1.154.

ЛОНДОН, 8. мая. — В пятницю о годинї 2-ій пополудни німецьке підводне судно затопило торпедами перевозовий корабель анґлійського товариства Кунарда „Люзитанїю" коло Кіндейл у віддаленю 12 миль від побережа Ірляндії.

„Люзитанія" опустила Ню Йорк 1-го мая. На її покладі находило ся 1898 людий, з того 750 корабельної залоги. Між подорожними було 188 американських горожан.

Всего 734 людий удало ся виратувати: 1.154 найшли смерть у филях моря, Американцїв згинуло 79.

Як се доносять телєґрами з Берлїна, затопленє „Люзитанії" є дїлом німецької підводної лодки U-39.

„Люзитанія" була найскоршим і найдорожшим анґлійським кораблем. Вартість самого корабля оцінюють на 10 міліонів долярів.

Кораблем везено між иншим значні запаси воєнних матеріялів, яких вартість подають на один міліон долярів.

ЗАТОПЛЕНЄ „ЛЮЗИТАНІЇ" ВИКЛИКАЛО В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ВЕЛИКИ ЗАНЕПОКОЄНЄ.

Вісти про затопленє „Люзитанії", а передівсїм про смерть Американцїв, викликали серед населеня Злучених Держав велике занепокоєнє.

Американська преса нападає остро як на Німеччину так і на Анґлію. Німцї затопили іменно корабель без безпосередної осторогу і даня можности подорожним опустити корабель. До Анґлійцїв знова мають жаль, що анґлійська воєнна фльота не дала „Люзитанії" відповідної охорони.

Американське правительство доси не висказало своєї гадки, лише зажадало урядових звітів від своїх послів в Берлїнї і Лондонї.

ВІЧА В СПРАВІ ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ

відбудуть ся:

В понеділок дня 10. мая о год. 7. вечер в церковній гали в Ню Кенсінґтон, Па.

В четвер дня 13. мая о год. 7. вечер в церковній гали в Бутлер, Па.

Реферує: др. Семен Демидчук.

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Established 1893.
JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.
ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:	ПЕРЕДПЛАТА:
In United States: $2.00 per year, $1.00 per 6 months, 0.75 per 3 months	В Злучених Державах: на рік $2.00, на пів року $1.00, на 3 місяці 0.75
In Jersey City, Canada and other foreign Countries: $3.00 per year, $1.50 per 6 months, $1.00 per 3 months	В місті Jersey City, до Канади і других країв: на рік $3.00, на пів року $1.50, на 3 місяці $1.00
Single copy 3 cents.	Поодиноке число 3 центи.

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.
Адрес: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Всї моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".
При висиланю замовлення належить долучити моні-ордер або чек.
Число телефону 498 Jersey City.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

За всї оголошення поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає. — Рукописий не звертає ся.

ШИЛО З МІШКА ВИЛАЗИТЬ?

(Конець).

Згадаю ще коротко про орґан „Соєдиненія". Тут можна сказати, що „вылѣзъ гвоздь изъ мѣха" не тільки в „Собранію", але і в „славнім" „Соєдиненію".

Так, так, панове від „Соєдиненія". „Гвоздь вылѣзъ" і не поможуть уже жадні Ваші „усилованія" анї „еще вопреки тому убѣжденія штатних комісаров", бо що має висїти, то не утоне! А Ваші брехливі писаня по нашій конвенції сьвідчать, чим Ви до нинї були і чим на далї лишаєте ся, та як тяжко обманили Ви наших членів, котрі послухали Вашої брехнї, а днесь довідали ся від Вас, що „гвоздь изъ мѣха вылѣзъ" вже!

„Гайдамакам" скажу се, що не арґумент грошевий мав місце при їх стараню о чартер в нюйорськім стейтї, але причина була ся, що нюйорський стейт не міг їм дати чартеру на підставі їх теперішної таблички плаченя і вони, панове Гайдамаки, могли там сидїти і мохом порости, а чартеру з нюйорського стейту не могли дістати на тій підставі та на тих підвалинах, на яких ся „поступова" орґанїзація до нинї істнує. Те саме свого часу пробувало і „Провидїнє", але нїчого з того не вийшло. Чартером зі стейту Ню Джерзи не одушевляйтесь і не виставляйте себе на сьміх, бо він Вам нїчого не поможе в тих стейтах, де істнує закон для добродійних орґанїзацій подібний нюйорському. Анї Ви анї нїхто инший закона перехитрити не може і се треба кождому з Вас добре затямити.

Не від річи, думаю, буде, коли на сїм місци згадаю і про так звані москвофільські орґанїзації, от хоч би про „Общество Русскихъ Братствъ", до котрого, здаєсь, найбільше наших членів скочило. І ті орґанїзації також не довго вже будуть дурити своїх членів, що ось-то — мовляв — закон є виданий для всїх инших, лише не для нас...

Бідні ті наші бувші Союзовцї! Вони не знають, сердеги, що в їх танїй орґанїзації в деяких стейтах стейтові комісарі гостять вже навіть на мітінґах їх відділів! Ся гостина, здаєсь, зачне ся небавом по всїх розметових орґанїзаціях.

А тепер, на закінченє, кілька слів до тих, що через свою легковірність дали надуватись кождому злому духови і покинули своє десятками лїт плекане гнїздо. Відзиваючись до Вас, не покликую ся на мої власні арґументи, але предкладаю перед Ваші очи арґументи тих деяких „добродїїв, котрі тому сїм місяців инакшої Вам співали. А ті знова, що ще покищо не співають, будьте певні, зачнуть співати внедовзї! Питаюсь Вас тепер, як видає ся Вам Ваш поступок по прочитаню всїх, наведених тут мною фактів? Чи поступили Ви розумно? Чи оправдане є Ваше покиненє орґанїзації, тої орґанїзації, котру Ви будували через десятки лїт, котра довгі часи боронила Ваші родини і котрою Ви гордились яко одиноким здобутком тут на чужинї? Нї, бувші Союзовцї! Ваш поступок не дасть ся нїяким чином оправдати! Ви сим разом зблудили, а зблудили тимбільше, що коли Ваша орґанїзація принимала реформу, то принимала її не тому, щоб Ви її лишили, а тому, що поперше хотїла і мусїла забезпечити своє істнованє на підставі законів ріжних стейтів, а подруге, хотїла забезпечити Ваші родини і упевнити їх, що по Ваших смертях, Ваші вдови і сироти дістануть те, на що Ви за житя платили. Ваш поступок не дасть ся оправдати ще й тому, що Український Народний Союз се була і є одною з тих орґанїзацій, котра держала і держить свій прапор високо, чистий і до днесь несплямлений. Пригадайте собі ті всї „кавалки" і справки, які не так ще давно мали місце по других українських, „русских" і словацьких орґанїзаціях, а подивіть ся на Український Народний Союз — яка се велика ріжниця між нами а нашою орґанїзацією!

Та лишім се. Я знаю, що многих з Вас і днесь тяжко переконати, та я одначе певний, що історія мусить се зовсїм инакше розсудити, ніж Ви се доси судили.

Та стало ся... Тай шкода і говорити! Лучше буде, коли Ви призадумаєтесь над тим всїм та, роздумавши і розібравши все як слїд, постараєтесь хоч як-так направити заподїяне самим собі лихо. Говорить ся, що кождий смертельник ґрішний, але говорить ся також і те, що людина показує свій характер тогди, коли, побачивши і зрозумівши свій блуд, признаєсь до него отверто і з піднесеним чолом направляє його. Тому, бувші Союзовцї, застановіть ся хвилинку і заверніть з блудної дороги. Пощо Вам, Братя і Сестри, тиняти ся попід чужі плоти, коли там чекає Вас те саме і то ще з додатками? Чи, позвольте собі сказати: **не лекше воно витримати, коли вдарить свій ніж чужий?...** Чи розумний Ваш поступок, що пустилисьте з рук пшеничний хлїб, а пійшли глядати за ячмінним?...

Коли повисші арґументи отворять Вам очи — **вертайтесь назад до своєї організації!** Покажіть, що як скоро Ви дались побаламутити, так ще скорше, пізнавши гаразд своїх приятелів, відхрестилисьте ся від них і вернули ся до своєї питомої орґанїзації. Ви-ж знова, котрі твердо стоялисьте при Українськім Народнім Союзї і стоїте до днесь та може нераз неодно мусїли перетерпіти за свою орґанїзацію, не упадайте на дусї, а побіда буде певно по Вашій сторонї!

Тих пару слів, котрі я тут сказав, не сказав я тому, щоби комунебудь допечи, або полємізувати з кимнебудь, або боронити себе чи других. Нї, я далекий від сего, та годї-ж промовчувати ту подїю і те становище, яке в першій мірі заняла американсько-українська преса підчас реорґанїзації Українського Народного Союза, а відтак всї прошені і непрошені опікуни. Факт остане фактом: уживано всїх способів до знищеня нашої орґанїзації, а навіть, на жаль, декуди уживано до сего і проповідальницї! Чому се так було, менї не відомо, але зате знаю, що розбивано наш понад 20-лїтний доробок пером і словом, потайно і явно. Де як де і в чім як в чім, а в тім случаю американський українїзм відзначив ся сьвітло і свою задачу виконав відлично! Сумний се факт і дуже болючий, але: „неправда — не просьвіта" і годї закривати те, що на наших очах ще й доси дїєть ся.

Семен Ядловський.

НАСТРІЙ СЕРЕД НАСЕЛЕНЯ НА УКРАЇНЇ І В БЕСАРАБІЇ.

(Допись з Букарешту, столиці Румунії).

Знов одна нова проява народного невдоволеня з політики царського правительства: до Румунії почали прибувати дезертири з російського війска, як з чинної армії так споміж ново-покликаних рекрутів. Важна прикмета. Кому в часї російсько-японської війни довелось бути в пограничних місцевостях Австрії, той нїколи не забуде того натовпу українських дезертирів з Росії, якими просто переповнені були Тернопіль, Львів та инші міста Галичини і які утворили там великі гнїзда власного житя, повного глуму над Росією.

На сей раз майже цїлий західний кордон показав ся запертим для дезертирів через воєнні подїї. Але на румунськім кордонї відразу встановлена була потрійна сторожа, побудовані були нарочно теж пограничні вежі для стеженя границї, що дуже утруднило потайний перехід кордону. Дезертири розповідають також, що офіцири розпустили чутку, буцїмто Румунія видає тепер назад дезертирів, чим залякали салдатів. Але ось почалось! Нї потрійна сторожа, нї вежі, нї залякуваня не пособляють уже. А головне — настрій серед населеня зовсїм змінив ся.

Про се росказував один дезертир таке:

Спочатку люди на селах вірили, що Росія справдї за один місяць переможе і хутко буде мир. Так всї обіцювали. Та коли минуло кілька місяців, а воєнні подїї пійшли для Росії зовсїм не так як начальство говорило, та коли почали надходити вістки про такі величезні втрати в убитих і понаїздила скрізь сила раненних, а ще до того почались на селах злиднї та голод, — нарід стратив зовсїм довіре до російсько-патріотичних верховодів і до начальства. Тепер кождий тільки й думає, коби його не забрали в салдати та коби швидше скінчилась війна, як би вона для Росії не скінчилась. Серед салдатів в пограничних полках в Бесарабії починаєть ся на добре такий настрій, а наслїдком того ширить ся дезертирство.

Серед селян ідуть теж загально балачки про землю. Земельна справа підіймає знов свою голову, яко неминучий наслїдок усїх утяжливих відносин і подій. Населенє зневірилось в можливість реформи згори і міркує про свої власні сили. Над московським великим землеволодїнєм, що запосїло власність українського і молдаванського (румунського) населеня, збирають ся знова чорні хмари народного революційного руху.

Цікаві ще такі побутові подробицї про воєнний стан Росії.

Спочатку війни зголосилось в Кишиневі кількасот добровольців, які звичайно йдуть на „передові становища". Склалось так, що кишиневські добровольцї учились муштри аж пару місяців, колиж потім орґанїзатор дружини добровольців звернув ся торжественно з запитанєм, хто тепер пійде на „передові становища", то настрій так підупав, що знайшлось тільки щось 4—5 охотників. Вийшов великий скандал.

Скрізь по всїй Росії тепер брак амуниції. Новобранців учать робити оружєм без рушниць! Лише „унтер", що навчає, має одну рушницю, якою й показує кождому новобранцеви зокрема, як з нею поводитись...

Буденні дрібницї житя, але як богато вони віщують! Слухаючи таких оповідань, знов ясно уявляєш собі, які величезні сили можна би підняти проти Росії, коли би тільки наступаючий похід австрійсько-німецької армії дійшов швидше на нашу бідолашну територію російської України.

М.

ПРОПАДУТЬ ЛУКАВІ, ЗРАДЛИВІ СИНИ.

Воскресни, мамо! І верни ся
В сьвітлицю-хату, опочий!
Бо ти аж надто вже втомилась,
Гріхи синовні несучи.
Спочивши, скорбная, скажи,
Скажи своїм лукавим чадам,
Що пропадуть вони лихі,
Що їх безчестіє і зрада
І криводушіє огнем
Крівавим, пламенним мечем
Нарізані на людських душах;
Що крикне кара невсипуща,
Що не спасе їх добрий цар,
Їх кроткий, пяний государ!
Не дасть їм пить, не дасть їм їсти,
Не дасть і шкапи вам, щоб сїсти
Та утїкать; не втечете
І не сховаєтесь! Усюди
Вас найде правда-мста, а люди
Підстережуть вас, на то теж
Уловлять і судить не будуть;
В кайдани туго окують,
В село на грище приведуть,
І на хрестї оттім, без ката
І без царя, вас, біснуватих,
Розпнуть, розірвуть, рознесуть,
І кровю вашою, собаки,
Собак напоять!... І додай,
Такеє слово їм додай,
Без притчі вискажи: Зробили,
Руками скверними створили
Свою надію й речете,
Що цар наш Бог, і цар — надія,
І нагодує і огріє
Вдову і сирот... Нї, не те!
Скажи їм ось що: брешуть, брешуть,
Ті ідоли в чужих чертогах;
Скажи, що правда оживе,
Натхне, накличе, нажене
Не стареє, не древле слово
Розтлїннеє, а слово нове
Між людьми криком пронесе
І люд окрадений спасе
Від ласки царської.

Тарас Шевченко.

НА СТРІЧУ СОНЦЮ ЗОЛОТОМУ!

Прийшов 1905 рік, розбурхалась революційна хуртовина в царській державі. Здавало ся, принесе волю, переможе царське самодержавє, визволить народи, сковані ланцами царського деспотизму, поневолені московською перемогою.

Але побідив царський уряд і самодержавє. І ось іде війна за війною. Перша балканська війна, а далї й друга, а за нею третя війна — всесьвітна.

Велику всесьвітну заверуху загадав царат, щоб ратувати своє істнованє.

Але льоґіка історії невмолима. Росторощенє азійського, варварського царського деспотизму і воля та самостійність народів сходу Европи, — се історичне питанє, таксамо неминуче, як визволенє і полїтичне зєднанє народів середної Европи.

І коли сього не доконала революція 1905. року, то доконає його — безпосередно чи посередно — теперішна всесьвітна війна.

І хоч якою руїною грозить людскости ся війна, хоч звідусїль йде гасло смерти, — ми віримо і знаємо, що наперекір всьому йдемо на стрічу сонцю золотому.

Ми-ж бачимо геройську боротьбу наших людий, що здержують і відпирають навалу варварських орд царату; ми бачимо, як дрібні є успіхи царських армій супроти великанського їх числа.

Ми віримо, що царська імперія не вдержить ся перед нестримною історичною конечностю, що на її руїнах заблисне сонце вольної України.

Хоч нинї війна до нас кличе: „Памятай на смерть", ми — повні воскресної віри — повторяємо слова нашого поета: „Памятай на житє!"

Микола Ганкевич.

СПОМИН.

Тямлю, як на сьвята великодні
Їхав я до родичів зі школи, з міста.
По шляху баюри скрізь, безоднї,
Звільна тягнуть ся конї голодні,
Грає віз як музика троїста.

У повітрі вже пахне весною,
Та зима ще не хоче вступати.
Хоч березовий гай під горою
Умаїв ся дрібною травою,
В вербах сніг лежить, як білі лати.

Між корчами цьвітуть первоцьвіти,
З гір струмками біжать мутні води.
Вже дудки з верби скрутили дїти
І нуж грати, нуж тобі трубіти!
Аж луна по чорнім лїсї ходить...

І хотїло-б ся тодї, не знаю,
Чому — злїзти з воза і полями
Йти і кожде дерево обняти в гаю,
І цїлувати кожду квітку при ручаю,
І до землї припасти, як до мами...

Земле! Моя ти терпелива нене!
Витай менї зі сьвятами, з весною!
Покрий ся збіжа лавою густою,
Як буря прошумить понад тобою,
І най імя твоє буде благословене!

Зрости в своїм родючім, чорнім лонї
Кождїське зерно, що з сївнї упаде.
Най приберуть тебе сади, левади,
І тихий мир нехай між нами сяде,
Блажені най будуть спрацьовані долонї!

Богдан Лепкий.

ЯК МОСКАЛЇ ОБХОДЯТЬ СЯ З УКРАЇНЦЯМИ В ГАЛИЧИНЇ.

Український ґімназійний професор (української приватної ґімназії в Буску) О. Я к і в ч и к, котрого арештували були Москалї в Серафинцях коло Городенки, пише в нїмецькій віденській часописи „Нає Фрає Прессе" з 20. марта ось-що: Як наша армія опустила була з кінцем серпня наші околицї, обгорнув всїх Українців великий страх. Всї Українцї знали дуже добре, чого вони можуть сподївати ся від Москалів, і вже пару день перед тим утїкав кождий, хто лише міг, на Угорщину або в Карпати. Много однак було таких, котрі задля своїх матеріяльних відносин мусїли остати ся. В сїм часї перебував я у своїх родичів в родиннім селї, на схід від Городенки.

В ночи з 1-го на 2-го серпня не можна було найти в цїлім селї сьвітла анї в однїй хатї. Всюди царила мертва тишина. Вчасним ранком зявила ся на гостинци московська патруля. Вістка про се рознесла ся мов лискавка по селї. Бідні і богаті почали ховати одинє і білє по пивницях і закопувати по ямах. Надійшли сумні, тяжучі часи. Нїякої часописи, жадних вістий, лиш часом доходили неправдиві і пересаджені донесеня і то все більше ще побільшало пригнобленє народу в нашій околици. Надужитя всякого рода були на порядку дневнім. Підпали, насильства і рабівництва змагали ся. Обильно спадали нагаї на плечі жидів і селян. Численні шпигуни вештали ся по всїх усюдах і підглядали зза кождого угла. Люди бояли ся говорити голосно на улици. Знакомі і приятелї з недовірєм споглядали на себе. Здогади Українців здійснили ся. Українська мова й українські книжки заборонено за одним замахом. Сотки Українців арештовано і вивезено в глуб Росії. Подібний случай стрінув мене і моїх приятелів. Кацапи донесли, що в Серафинцях є революціонери і поручили арештувати мене і моїх приятелів. Москалям не треба було два рази сего говорити; 31. січня прийшло трох московських командантів з Городенки з війском до Серафинець до „Українського Дому", однак найшли там лише кілька дїтий і селян. Відти пійшли вони до села. По дорозї арештували Орисю Коновалівну, учительку, її брата Александра Коновала, Івана Загусвича, правника і Василя Рогожинського, абітурієнта, та привели всїх до „Українського Дому". В короткім часї надійшов і я там. Переступивши поріг читальнї, поздоровив я командантів. Оберстляйтнант Єрмолїн, сильний, великий чоловік, родом з Хотина, **відповів на моє привитанє, не сказавши анї слова, нагаєм через голову.** Инших арештованих перевезено до Городенки, а мене полишено і розпочато слїдство після звичаю московського. **Оберстляйтнант Єрмолїн почав обкладати мене нагаями через плечі, відтак вдарив мене пястуком так сильно в лице, що я майже заголомшений повалив ся на землю, однак в сїй хвилї хотїв один з жовнїрів піднести мене „по московськи" і ударив мене сильно карабіном.** Через цїлий час не позволено менї говорити. По такій операції відвели мене до дому, щоби перевести ревізію. **В хатї поздоровив тойсамий оберстляйтнант мого батька двома ударами пястука в лице; відтак дістав мій бідний старий батько тільки нагаїв, що від сего лежав в ліжку два тижнї хорий. Мати моя вибухнула голосним плачем. Московський судія, котрого імени не знаю, росказав їй мовчати; коли вона не могла здержати ся, ударив її нагаєм по голові. Мати впала безпритомна на землю, але се для дикого варвара було нїчим, бо копнув її ногою.** По сїм перевезли мене і мою бібліотеку, котра коштувала мене 1500 корон, і в котрій були переважно наукові твори, до Городенки, де замкнено мене разом з другими арештованими. З нами обходили ся як зі звичайними злочинцями і ми три дни і три ночи мусїли много перебути. В тім часї утїкала московська армія серед дикого переполоху перед нашим війском з Коломиї до Городенки. А що перестрашені Москалї не мали часу на слїдство з нами, випустили нас на волю, обіцюючи, що коли назад вернуть ся, то арештують нас і вивезуть до Росії. Бібліотеку я одержав назад, однак трета часть книжок бракувала. При повороті Москалї хотїли нас арештувати і шукали за нами кілька днів (від 14. до 19. лютого). Ми були приневолені скрити ся. З того скрутного положеня виратувала нас наша армія, яка надійшла в околицї Городенки.

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

I.

Лист від Дмитра Гладуна з Увисли, повіт Гусятин, до його брата Онуфрія Гладуна у Вінніпеґу, писаний дня 1. марта 1915.

Дорогий Брате! Доношу Тобі, що ми отримали від Тебе лист і фотоґрафію. Твій лист розігнав на хвилю смуток, в якім тепер находимо ся. Ми думали, що вже не будемо переписувати ся, однак Бог змилував ся над нами і можемо знати про себе. Ми мали страх, коли російські війска переходили через наші села; наші люди дуже вже перестрашені і не знати, як далї буде. Богато сїл понищених і людий також. В нас дуже всьо дороге: сорочка, що коштувала сїм шісток, тепер коштує 3 корони. Мило, що коштувало шістку, то тепер коштує трийцять пять до сорок крейцарів. Мука, цукор, нафта, сїрники і инше дуже подорожїло. Роботи нема і дуже тяжко жити. Збіже тане, та нема за що купити. З нашого села пійшло до війни 77 хлопців, то з тих 25 дістало ся в полон і вони тепер жиють в Росії, а многі зістали убиті. Гринько Любий помер в Росії. Про Йосифа Ковальчука й Івана Гуцала нема жадної чутки. Бог знає, чи хто поверне з тих, що пійшли на війну. Буде богато сиріт. Чутка є, що будуть ще брати від 18 лїт до 52. Тодї і я мусїв би іти. Поле в нас тепер тане: 50 ринських за половинку. Дорогий Брате! Як дістанеш сей лист, то скоро відпиши. Не забувай за нас. Тут як прийде лист, то треба платити одну корону. — Здоровимо Тебе всї щиро, Твій брат Дмитро.

II.

Лист до Івана Гаврилюка у Вінніпеґу від його тата із Залужа, повіт Збараж, писаний 15. лютого 1915.

Дорогі Діточки! Слава Богу, що жиєте, а знаємо про се бодай з того, що отрималисьмо від Вас 8 рублів, за котрі Вам дуже дякуємо. Тих 8 рублів мають тепер таку вартість, як колись

800 рублів. Листа від Вас ми не отримали. Більше змін від тих, про які я вже писав — нема. Торговельний і промисловий рух устав. Чути лише що дня гук гармат. Щастє, що кулі над головою не свищуть, але сего можна сподівати ся кождого дня. Як живемо, то живемо, та дякуємо Богу, що маємо хоч дах над головою. Бо в Галичині таких людей сотки тисяч, що ходять по згарищах, руки ломлять і заводять. Коли кінець буде сій війні — ніхто не знає. З Підгаєць не маємо ніякої вістки і не знаємо, що люди там роблять. Тепер такий час, що не знати, що на другім селі робить ся. Ми привзичаїлись за спокійних часів перечитати дещо — тепер так скучно, що не читаємо... Дорогі Діти! Дуже хотіли би ми мати лист від Вас, та тепер — щоб дістати лист — треба великого щастя. Се раз тому, що далека дорога, а друге, що час воєнний. Я вже через послідних шість місяців нічого не роблю і не заробив навіть 2 сотики. Робилисьмо трохи коло збіжа і дров трохи заробив тай якось живемо. Збарак пустий. Сї нитки до машини, що коштували 9 центів, тепер коштують 9 ринських, тай то трудно дістати. Сводо дорогою, що тепер люди мало шиють: кождий ходить в тім, в чім має, бо ніхто не знає чиє завтра. По просту живемо тепер як ті барани в кошарі на зарізі. Богато написав би про теперішне наше житє та „нельзя". Бють і плакати не дають, — таке і з нами. Доходить до нас чутка, що і в Канаді нема добра тепер, бо тут приходять листи з Канади і з Америки і пишуть, що так там є. — Поздоровляємо Тебе разом з родиною. Твої родичі.

НОВИНКИ.

АРЕШТОВАНЯ УКРАЇНЦЇВ У ЛЬВОВІ.

Дня 18. лютого російські власти у Львові та инших місцевостях арештували дуже много Українців. Між арештованими находять ся окрім згаданих вже у нас д-ра Стефана Федака, д-ра Володимира Охримовича, Миколи Заячківського. — також Боцян, ректор духовної семинарії; др. Ілярій Сьвєнціцький, директор українського національного музея і судовий радник Шехович.

ПОХВАЛА НАЧАЛЬНОЇ КОМАНДИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОЛКУ.

Начальний комендант армії, польовий маршалок архикнязь Фридрих видав під датою дня 29. марта такий денний розказ: „Добре випробований 4-тий дивізії кавалєрії, а передівсїм її визначному, сьвідомому цїли й енергічному командантови, ґенерал-майорови Оттови Берндтови, а також окремо полкови драґонів ч. 9, за геройське поведенє і неустрашиму витривалість супроти переважаючого ворога в боях з дня 28. марта висказую мій подив і моє найвисше признанє. Те признанє висказую з тим більшим вдоволенєм і радостю, що 1-та дивізія кавалєрії вже кількакратно, а в геройських боях дня 28. марта наново виказала взірцево, що наша кавалєрія навіть в горах може довершити, коли є ожилена новочасним кавалєрійським духом, коли є ведена неустрашимо, і коли вождь та їздці є перейняті думкою та неугнутою волею, щоби або шаблею або карабіном змусити ворога, хоч би навіть більшу чисельно піхоту, до окуплювання кождої пяди землі кровю. Розказ сей треба подати сейчас до відома жовнірів в цїлій армії в їх рідній мові". — (Девятий полк драґонів рекрутує ся зі Східної Галичини і складає ся переважно з Українців).

РОДИМЦІ! ПРИ ВСІХ НАГОДАХ ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

ДОПИСИ.

З NEW YORK, N. Y.

О один щебель висше піднесла ся слава „Української Бесїди" в Ню Йорку через добре відограннє дня 24. цьвітня с. р. драми Л. Я. Манька п. н. „Нещасне коханє".

Велика „Арлінґтон Гол" була переповнена видцями і з тої причини не можна закинути українським горожанам в Ню Йорку недбальства в національним почутю. Причиною того є також добра гра акторів, котрі завсїди з своїх роль добре вивязували ся та своєю грою підносили на дусї видців.

Акт перший. Вільна околиця, всї на сцені в українських строях, спів, танці — те все весело видців. Тут нема що критики класти, як і в других актах, бо всї важнїйші і дрібнїйші ролї випали на загал надсподївано добре.

Правду сказати, то Варка у всїх актах була героїнею своєї гри. В пятім актї певність самої себе зсунула її з чільного місця, бо на слова старшини „Варка ледви жива" — тут бачилисьмо Варку повною житя і веселою.

Роля Семена не дуже щасливо дібрана, слова за тихо виголошувані.

Однак можна було доглянути, що замічені тут недостачі не походять з несьвідомости граючих.

Тут на добре признанє заслугує пан дірігент хору М. Корикора, котрий много старань доложив, щоб спів як найлучше випав, що впрочім йому й удало ся.

Рівнож і пан режісер Комишевацький може радіти, що випровадив на сцену справдїшних артистів.

Також на похвалу заслугує пан Фраєрман, котрий своїм танцьованєм козачка в першім актї розвеселив присутних.

Гість.

З TORONTO, ONT., CAN.

Арештоване кацапського генерального штабу.

Як богато місцевостий Канади, так і місто Торонто не є вільне від кацапської язви і то в значній мірі, здасть ся, чи не більше як декотра инша місцевість.

Та ще до війни та кацапська шайка сидїла тихо. Допера з вибухом війни, а ще більше з занятєм Росією певної части Галичини, кацапським дурійкам не було границь. На ту інтенцію кацапи без перестанку пили, радуючись, що от вже „Подяремная Русь" буде визволена зпід австрійського ярма.

І так той пиядько-кацапський штаб гуляв до певного часу, аж доки не попав в руки полїції. Дня 29. цьвітня б. р. згадана мною банда так запила ся, що полїція мусїла до неї вмішати ся і сконфіскувати кілька бочок пива. Но звісна річ — кацапам розстати ся з пивом, то так як з мамою, тому постановили ставити „опозицію" полїції, мовляв: радше голову наложити, а пива не дати!

Та полїція ужила усмиряюче средство „палку" і, обробивши як слїд пияцьку голоту, шість з них, а то: Василя Матвейка, Гриня Беша, Петра Коваля, Петра Пшика, Костя Менецишина і Михайла Настасюка арештувала, забираючи і сконфісковане пиво до воза разом з ними.

Другого дня на полїційним судї всї вони зістали укарані по 5 долярів з виїмком одного Матвейка, котрий, яко ватажок шайки, заплатив 15 долярів грівни. Присутний на розправі урядник ресстраційного офісу (для ворогів союзних армій) під ескортою війська взяв вищеназваних кацапів на ресстраційний офіс, відки повів їх дальше яко воєнних бранців (prisoners of wâr) до військового бараку, а по двох днях вислав усїх до корчованя лїса на захід Канади і то на так довго, доки війна не скінчить ся. Лише одного з них. Петра Коваля, з огляду на його хору жену, увільнено.

І нїчого не помогли виводи кацапських заливайків, що „Ми не австріяки, ми за Росію". Їх арештували, не оглядаючись нї на що, щей потім гарну „параду" справили їм, возячи містом в автомобілі під ескортою війська на велику утїху уличної товпи, що зглядала ся на кацапських „столпів", які своїми запитими пиками викликали такий міський дивоглядь.

Від тоді в кождім закутку, в кождім гуртку людий нема мови про щось більше, як: „Ну, і арештували вже пияцько-кацапський штаб!"

Згадати треба, що і Українці через таких пияків терплять, бо уряд не знає, що то за ґатунок людий ті кацапи, а пізля того судить всїх „Ґаліціенів", як то Канадійці-Анґліки всїх наших земляків називають.

Всї оставші ся в місті кацапи поспускали геть носи в долину, говорячи: „Пїшли наші на заслане за свою ідею через проклятих мазепинців" — так гейби мазепинці їх до пива притягли!

Думаю, що кацапський „Русскій Голосъ" в Едмонтонї посьвятить цїлі статї тій справі, помагаючи оплакувати кацапам долю, що загнала їх там, де „перець росте", а відки не годен видобути їх навіть сам господин Лупик або Гецев, не то вже „редахтір" „Русского Голоса".

Петро Ковалишин.

ПОМОЖІТЬ БІДНОМУ КАЛІЦІ ВИЙТИ НА СЬВІТ БОЖИЙ!

У шпиталі в Норфольк, Вірджінія, находить ся наш земляк Гринь Цюник, родом з села Нагуєвичі, повіт Дрогобич, Галичина. Він є самотний і числить 26 літ житя. В Америці має брата Дмитра, але не знає, де він тепер перебуває. До Злучених Держав прибув перед 7 роками і проживав спершу в Деслодж, Мо., де належав до 225. відділу У. Н. Союза і був одним з основателів сего відділу. По якімсь часі переніс ся до Норфольк, Ва. Всї зароблені гроші посилав своїй старенькій матери в краю і через те не придбав для себе нічого. В часї безробітя в Норфольк старав ся знайти роботу на иншім плейзі, а що не мав центів на залїзничий тікет, то хотїв дістати ся до відповідної місцевости при помочи тягарового поїзду. Хотячи скочити на переїзджаючий „фрейт", дістав ся нещасливо під колеса поїзду, які відтяли йому обі ноги. Таким чином опинив ся він тепер у шпиталі, де знайшов щиру опіку між милосерними людьми.

Зі шпиталю написав Гринь Цюник благальне письмо до уряду Укр. Нар. Союза з просьбою о поміч. Між иншими горячими словами пише він таке: „Може би братя Русини з Українського Народного Союза скинули ся по пару центів, аби я міг оглянути сьвіт божий".

Сею справою заняв ся дуже щиро фін. секретар нашої орґанізації п. Ядловський. Він написав відповідне письмо до шпитального заряду з просьбою о інформації дотично Гриня Цюника. Із шпиталю сьв. Павла в Лоренсвіл, Ва. (у тім шпиталі перебував Цюник на початку свого калїцтва, а допера пізнїйше перевезено його до шпиталю сьв. Вінцентія в Норфолк, Ва.) прийшло письмо наперед від сьвященика Джеймса С. Русселя, який є принципалом і секретарем St. Paul Normal and Industrial School (ся школа має також свій шпиталь, у якім власне перебував якийсь час окалїчілий Цюник), а відтак письмо від лїкаря д-ра В. Г. Люіса з Лоренсвіл, Ва. Перший з них (о. Руссель) заявляє, що Цюник зістав калїкою на цїле житє, бо колеса трену відтяли йому обі ноги, що він заслугує вповні на матеріяльну поміч своїх земляків і що своїм поведенєм зєднав собі серця всеї шпитальної прислуги. Д-р Люіс дає гарне сьвідоцтво свому пацієнтови та поручає його горячо нашому загалови.

Гринь Цюник говорить в однім зі своїх кількох листів, що за 200 долярів він міг би дістати штучні ноги і міг би не тільки вийти із шпиталю, але навіть був би в спромозї заробити собі дещо на своє скромне удержанє.

Ось-так стоїть справа з нещасним Цюником, який через уряд нашої орґанізації віднесть ся з просьбою о поміч до милосерних своїх земляків в Америці. Ми маємо надію, що наша жертволюбна суспільність скине ся по кілька центів і виведе бідолашного калїку із шпитальних мурів на сьвіт божий. В тій цїли ми отвираємо з нинїшним днем в адмінїстрації нашої часописи новий фонд під назвою: **Жертви для Гриня Цюника.** Ласкаві датки просимо слати в як-найскоршім часї на адресу „Свободи" із зазначенєм: **Для Гриня Цюника.**

Хто з наших земляків хотїв би відвідати бідного калїку (або написати до него) і потїшити його в його невиносимім горю, сей нехай іде або пише до: St. Vincent's Hospital and Sanitarium, Norfolk, Va.

ДЛЯ ТИХ, ЩО ЧИТАЮТЬ ОГОЛОШЕНЯ.

За всї оголошеня (адвертайзменти), поміщені в „Свободї", редакція не відповідає. Хто замовляє щонебудь з поміщуваних оголошень, нехай звертасть ся просто на адресу тої фірми, яка оголошує ся; в „Свободї" належить замовляти лише те, що „Свобода" оголошує від себе. На се треба добре уважати.

Звертаєсь увагу Вп. читачів нашої часописи, що, коли вони висилають замовленя до фірм оголошуючих ся в нашій часописи, роблять се на власне ризико і редакція за се відвічати не може.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.

(За оголошеня поміщені в сїй рубрицї платить ся по 1 і пів цента за кожде слово за одноразове поміщенє, а за дальші поміщеня по 1 цнт. за слово за кождочасне поміщенє).

Пошукую свого товариша **АНТОНА ШТЕНЬОВИЧА**, родом з Долини, пов. Долина, має перебувати в Ню Йорк стейті, приїхав до Америки перед двома і пів роками. Хто би знав о нїм, або він сам, зволить ласкаво донести на адресу: Wolodymyr Ohonowskyj, 51 Morris St., Jersey City, N. J. 54

ПОШУКУЮ ТОВАРИШКИ ЖИТЯ, Русинку або Польку, около 25-літну, котра знає дамське кравецтво. Адреса: John Arlow, Shoe Store, 633 North Main St., Providence, R. I. 54

Я, Ґабріел Лемешка, пошукую свою жену **АННУ ЛЕМЕШКУ**, з роду Вітенько, повіт Збараж, село Чернихівцї. Перебувала зі мною в Скрентон, Па., і опустила мене буде тому 19 місяців. Росту середного. До сего часу не знаю о нїй де перебуває. Хто би о нїй знав, або вона сама нехай зголосить ся на мою понизшу адресу. Надгорода $5.00. Адреса: Gabriel Lemeszka, 330 Maridian St., Scranton, Pa. 52—54

ВИБІР НОВИХ КНИЖОЧОК ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В „СВОБОДІ":

ОЙ НЕ ХОДИ ГРИЦЮ, ТА НА ВЕЧЕРНИЦЇ. Народна драма зі співами в V. діях М. П. Старицького. (В перерібцї Александрова). — Цїна ...... 15 ц.

НЕВОЛЬНИК, драма в 5-ох діях зі співами і танцями. Усц. Карпенко Карий (Тобилевич). Після поеми Тараса Шевченка. — Цїна .... 15 ц.

ЗА СЕСТРОЮ. Оповіданє з козацької старини. Написав Андр. Чайковський. — Цїна .... 35 ц.

РУСЬКИЙ ШТУКАР. Дуже цікава і забавна книжка, яка містить в собі 212 забавних штук, фиґлїв і жартів, пригожих для розвеселеня товариства, гостий, читальників, другів і т. д. Книжка ділить ся на IV части: І. Забави фізичні і хемічні (89 штук). II. Штуки з картами (46 штук). III. Штуки рахункові (26 штук). IV. Штуки жартібливі (51 штук). Цїла книжка обнимає 155 сторін друку. — Цїна . 50 ц.

СВЕКРУХА. Комедія в 3-ох діях. — Цїна .... 25 ц.

ЛИС МИКИТА. З німецького переробив Іван Франко. — Цїна .... 40 ц.

ОЛЕКСА ДОВБУШ і карпатські опришки. — ЦЇСАР І ІГУМЕН. Баляда. З німецького переклав Іван Франко. — Цїна .... 10 ц.

ЧАРОДІЙНІ ПРИГОДИ убогого Омара і султанової дочки Зулїми. — Цїна 20 ц.

ЖОВНІР. — ОФЕРМА. Новелї з військового житя. — Цїна .... 10 ц.

ҐЕНОВЕФА. Оповіданє про княжну засуджену невинно на смерть від якої чудом спасла ся і жила через шість лїт в пущі. — Цїна .... 30 ц.

ЗБІРКА ПОВІСТОК. — Цїна .... 10 ц.

ЗБІРКА ПАТРІОТИЧНИХ ПІСЕНЬ І ГИМНІВ. — Цїна .... 5 ц.

Замовлені книжки висилаємо відворотною почтою. Гроші належить присилати враз з замовленєм. Срібних гроший канадійських і марок кан. (стемпсів) не принимаєсь.

Замовленя належить висилати на адресу:

„SVOBODA",
83 Grand St., Jersey City, N. J.

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війнї.

—o—

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (єґри)
у. = улани
д. = драґони
а. = артилєрія (полева)
а. кн. = артилєрія кінна
а. гір. = артилєрія гірська
а. кр. = артилєрія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
г. т. = гавбиці тяжкі
пи. = піонїри
сап. = сапери
тр. = трен (достава амуніції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. краєвої оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилєрія ляндвери
г. л. = гавбиці ляндвери
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при імени число означає полк (реґімент), баталіон або дивізію.

—o—

(Дальше).

Листа утрат ч. 107

видана 19. січня 1915.

УБИТІ:

Лазурак Іван, 12 л. (8. IX, 1914)
Лещук Теодор, 10 п. (18—24. XI, 1914)
Левицький Іван, 95 п. (9. XII, 1914)
Лічнер Михайло, 95 п. (12. XII, 1914)
Макляр Іван, 95 п. (9—10. XII, 1914)
Мацько Михайло, 10 п. (пад. 14)
Марчак Іван, 10 п. (пад. 1914)
Мельничук Павло, 95 п. (8—12. XII, 1914)
Михайло Василь, 10 п. (пад. 1914)
Монорик Іван, 95 п. (5. XII, 1914)
Мусінкевич Іван, 10 п. (пад. 1914)
Микитович Петро, 95 п. (12. XII, 1914)
Подзак Никола, 10 п. (20—24. XI, 1914)
Нирка Антн. 214 з. о. (3. XII, 14)
Обіцяк Олекса, 58 п. (6—11. XII, 1914)
Островський Володислав, 95 п. (12. XII, 1914)
Осух Антін, 95 п. (8—12. XII, 14)
Паславський Никола, 214 з. о. (3. XII, 1914)
Пастух Михайло, 95 п. (5. XII, 14)
Павук Михайло, 10 п. (18—22. XI, 1914)
Перкульон Стефан, 30 п. (23. X, 1914)
Пликан Федь, 95 п.
Підбережник Іван, 10 п. (18—22. XI, 1914)
Поважняк Антін, 10 п. (пад. 1914)
Процик Григорій, 10 п. (пад. 14)
Питльовський Станислав, 95 п. (8—12. XII, 1914)
Роман Йосиф, 10 п. (22—23. XI, 1914)
Салєвич Франко, 95 п. (8—12. XII, 1914)
Семчій Никола, 10 п. (18—22. XI, 1914)
Скотницький Петро, 214 з. о. (3. XII, 1914)
Смоляк Стефан, 95 п. (8—12. XII, 1914)
Сова Михайло, 214 з. о. (4. XII, 1914)
Спільник Іван, 10 п. (16—24. XI, 1914)
Стечинський Станислав, 214 з. о. (3. XII, 1914)
Степаник Петро, 214 з. о. (3. XII, 1914)
Святковський Войтко, 95 п. (9. XII, 1914)
Свинчак Ілько, 214 з. о. (3. XII, 1914)
Сич Михайло, 10 п. (пад. 1914)
Сиргій Олекса, 10 п. (16—24. XI, 1914)
Табака Олекса, 10 п. (18—22. XI, 1914)
Таляс Никола, 95 п. (8—12. XII, 1914)
Тарновський Омелян, 30 п. (17. X—2. XI, 1914)
Точок Михайло, 10 п. (20—24. XI, 1914)
Томашевський Іван, 214 з. о. (3. XII, 1914)
Тишкевич Михайло, 10 п. (16—24. XI, 1914)
Фри(?) Петро, 10 п. (18—26. XI, 1914)
Хома Михайло II., 10 п. (16—24. XI, 1914)
Хробак Станислав, 10 п. (18—24. XI, 1914)
Хвалик Андрій, 95 п. (12. XII, 14)
Цуркан Стефан, 95 п. (8—12. XII, 1914)
Цич Йосиф, 10 п.
Цимбаліста Йосиф, 10 п. (пад. 14)
Чучук Михайло, 95 п. (12. XII, 1914)
Чижик Бронислав, 10 п. (пад. 14)
Широн Олекса, 30 п. (17. X—2. XI, 1914)
Яремчук Павло, 30 п. (17. X, 14)
Яворський Йосиф, 30 п. (18. X, 1914)

РАНЕНІ:

Клодзінський Михайло (кад.), 95 п.
Ольшанський Мадердус (оберл.), 95 п.
Ревюк Йосиф, (кад.), 58 п.
Адамів Йосиф, 30 п.
Алексевич Михайло, 95 п.
Андреік Андрій, 30 п.
Андреів Іван, 30 п.
Андрухів Василь, 95 п.
Андрусейко Михайло, 10 п.
Андрушак Михайло, 11 а. гір.
Байко Петро, 10 п.
Бандура Іван, 95 п.
Бандура Олекса, 95 п.
Баран Павло, 10 п.
Барщак Петро, 10 п.
Бартога Мартин, 10 п.
Бень Петро, 10 п.
Білецький Антін, 95 п.
Білинський Станислав, 30 п.
Білоус Іван, 95 п.
Благий Михайло, 58 п.
Блаж Станислав, 10 п.
Блонський Себастіян, 30 п.
Бочар Казимир, 10 п.
Бочула Тома, 30 п.
Бодай Войтко, 214 з. о.
Боднар Андрій, 10 п.
Богуш Петро, 214 з. о.
Богуш Вавро, 214 з. о.
Бойцун Дмитро, 95 п.
Бойко Іван, 58 п.
Борович Казимир, 214 з. о.
Бревка Дамян, 10 п.
Брись Петро, 10 п.
Бурий Войтко, 10 п.
Вальчак Станислав, 10 п.
Васильків Дамян, 95 п.
Вавро Іван, 10 п.
Вавровий Іван, 10 п.
Вашкович Михайло, 10 п.
Вебер Михайло, 30 п.
Велечко Петро, 95 п.
Величко Олекса, 10 п.
Верко Никола, 10 п.
Винниченко Яцко, 95 п.
Винник Стефан, 95 п.
Висньовський Іван, 10 п.
Візний Сенько, 10 п.
Війтів Павло, 10 п.
Войтович Михайло, 10 п.
Войтович Петро, 10 п.
Волянський Яків, 10 п.
Волянський Йосиф, 10 п.
Волянський Володислав, 10 п.
Волощак Василь, 95 п.
Волошин Дмитро, 95 п.
Возняк Петро, 10 п.
Вуйків Матій, 95 п.
Вировюк Нестор, 95 п.
[illegible]дуцький, 95 п. (8 комп.)
Галка Йосиф, 95 п.
Галюк Йосиф, 95 п.
Ганас Іван, 10 п.
Гарасимович Іван, 95 п.
Гасюк Григорій, 10 п.
Гавранко Никола, 10 п.
Гетманчук, інф., 30 п.
Глинський Михайло, 95 п.
Головачук Лев, 95 п.
Головачук Василь, 95 п.
Головід Павло, 10 п.
Городецький Петро, 95 п.
Грабчак Дмитро, 95 п.
Груба Юрко, 30 п.
Грузинський Лев, 95 п.
Грицайко Йосиф, 10 п.
Грицевич Петро, 10 п.
Гринь Іван, 10 п.
Гриньків Олекса, 95 п.
Гривняк Іван, 10 п.
Гривняк Петро, 10 п.
Гудоба Іван, 10 п.
Гудима Ілько, 95 п.
Гуменюк Гриць, 95 п.
Гис Іван, 10 п.
Ґайовський Йосиф, 10 п.
Ґалик Станислав, 95 п.
Ґалушка Лавро, 10 п.
Ґарбівський Франко, 10 п.
Ґеґала Василь, 10 п.
Ґерула Станислав, 10 п.
Ґмитрач Василь, 95 п.
Ґорай Вінцентій, 10 п.
Ґорський Семен, 10 п.
Ґрабовь Антін, 10 п.
Ґрухало Іван, 30 п.
Ґулик Іван, 10 п.
Ґурняк Михайло, 10 п.
Ґут Йосиф, 10 п.
Дацик Іван, 30 п.
Данчук Дмитро, 10 п.
Давидович Теодор, 11 а. гір.
Демчик Никола, 10 п.
Деметрук Юрко, 11 а. гір.
Добринський Йосиф, 10 п.
Дорош Матій, 10 п.
Дорош Василь, 30 п.
Доскоч Василь, 10 п.
Драґаник Іван, 10 п.
Дронь Володислав, 30 п.
Дроздовський Никола, 10 п.
Дубик Никола, 10 п.
Дуплавий Іван, 95 п.
Дицїв Гнат, 10 п.
Дзюбінський Тадей, 95 п.
Дзюґан Павло, 10 п.
Жураковський Михайло, 95 п.
Журавчик Михайло, 214 з. о.
Журавецький Стефан, 30 п.
Заброцький, 95 п. (8 комп.)
Захарко Андрій, 95 п.
Загаляк Михайло, 10 п.
Заячківський Петро, 10 п.
Заяць Іван, 30 п.
Залеський Григорій, 10 п.
Запоточний Войтко, 95 п.
Зарабяк Григорій, 30 п.
Завидовський Василь, 30 п.
Зависляк Іван, 30 п.
Зависляк Леопольд, 95 п.
Зеленчук Яків, 58 п.
Зига Теодор, 10 п.
Ільчишин Петро, 10 п.
Ісманицький Петро, 10 п.
Іваншин Андрій, 10 п.
Івасечко Йосиф, 10 п.
Івасишин Михайло, 95 п.
Іват Іван, 10 п.
Качмар Василь, 10 п.
Качмар Григорій, 10 п.
Качмарський Іван, рез., 10 п.
Качмарський Іван, інф., 10 п.
Качор Франко, 10 п.
Калиник Клим, 30 п.
Калиняк Никола, 58 п.
Капій Іван, 95 п.
Капостинський Іван, 10 п.
Карас Петро, 10 п.
Карпа Теодр, 10 п.
Карпинський Мартин, 95 п.
Кіфяк Іван, 58 п.
Кілошко Никола, 10 п.
Кліш Олекса, 10 п.
Клим Антін, 95 п.
Климюк Юрко, 58 п.
Клиж Йосиф, 10 п.
Кобітка Роман, 10 п.
Когут Дмитро, 95 п.
Когут Никола, 95 п.
Кокоруда Йосиф, 10 п.
Кокот Михайло, 10 п.
Колодій Іван, 10 п.
Комарницький Теодозій, 95 п.
Комарницький Олекса, 95 п.
Кондюх Лев, 11 а. гір.
Копелків Федор, 95 п.
Корбій Василь, 95 п.
Коростіль Никола, 95 п.
Кострижа Яків, 95 п.
Костишин Марко, 95 п.
Коваль Іван, 10 п.
Козьол Петро, 10 п.
Козьор Сенько, 30 п.
Козубський Григорій, 10 п.
Кріль Андрій, 10 п.
Крочак, 95 п. (8 комп.)
Крук Іван, 10 п.
Крукевич Василь, 10 п.
Крищук Гарасим, 30 п.
Кривецький Франко, 95 п.
Куций Антін, 95 п.
Кучка Йосиф, 10 п.
Кулла Валентин, 10 п.
Кулеша Омелян, 95 п.
Кулібаба Йосиф, 95 п.
Курцеба Луць, 95 п.
Курмар Войтко, 10 п.
Курницький Йосиф, 95 п.
Куриλо Андрій, 10 п.
Куземка Іван, 214 з. о.
Кузів Іван, 30 п.
Лабяк Франко, 10 п.
Лях Андрій, 214 з. о.
Лянґ Лев, 58 п.
Ласонь Франко, 10 п.
Лесюк Василь, 95 п.
Леськів Яків, 95 п.
Левандовський Іван, 10 п.
Левчук Яким, 95 п.
Левицький Гриць, 10 п.
Левицький Петро, 10 п.
Лішкевич Михайло, 10 п.
Любинець Іван, 10 п.
Лоза Яків, 30 п.
Любашник Олекса, 95 п.
Луць Яків, 10 п.
Луців Михайло, 95 п.
Луцик Стефан, 95 п.
Луцит Михайло, 10 п.
Лукач Стефан, 30 п.
Лукасевич Григорій, 10 п.
Лукасевич Генрик, 30 п.
Лусьо Теодор, 10 п.
Липка Михайло, 30 п.
Лисиця Михайло, 95 п.
Лизняк Данило, 10 п.
Махницький Стефан, 30 п.
Маценко Антін, 95 п.
Мацюх Олекса, 10 п.
Мацьків Іван, 95 п.
Майовський Станислав, 10 п.
Маланчук Антін, 95 п.
Маланич Дмитро, 95 п.
Малець Михайло, 10 п.
Малицький Йосиф, 10 п.
Малиновський Михайло, 10 п.
Маньовський Антін, 10 п.
Марак Демко, 95 п.
Матвій Яків, 214 з. о.
Матвіїв Іван, 10 п.
Мазґаль Никола, 10 п.
Мазур Антін, 10 п.
Мазур Омелян, 30 п.
Мазур Володислав, 10 п.
Мазур Павло, 95 п.
Мазурчак Блажко, 30 п.
Мельник Григорій, 10 п.
Мельник Матей, 95 п.
Менюк Максим, 95 п.
Михайлів Теодор, 30 п.
Михалицький Станислав, 95 п.
Михнин Михайло, 95 п.
Мороз Михайло, 95 п.
Москович Михайло, 10 п.
Москва Михайло, 30 п.
Мостовий Пилип, 95 п.
Мушій, 95 п. (8 комп.)
Мицка Віктор, 10 п.
Мисак Теодор, 10 п.
Надовський Йосиф, 95 п.
Наконечний Лука, 95 п.
Наконечний Стефан, 10 п.
Носаль Василь, 10 п.
Новак Йосиф, 10 п.
Новак Михайло, 10 п.
Новаковський Петро, 10 п.
Олешицький Лев, 10 п.
Олійник Михайло, 95 п.
Оліярчик Іван, 10 п.
Олиник Андрій, 95 п.
Остафійський Михайло, 10 п.
Островський Семен, 95 п.
Овчар Янко, 95 п.
Пачковський Йосиф, 95 п.
Панько Михайло, 10 п.
Парадовський Стефан, 95 п.
Параλевич Антін, 10 п.
Паславський Йосиф, 10 п.
Патетів Леопольд, 95 п.
Павлишин Олекса, 10 п.
Петричка Амврозій, 95 п.
Петричко Семен, 10 п.
Пехура Матій, 10 п.
Пермак Тома, 102 п.
Петрів Василь, 10 п.
Пилявський Йосиф, 10 п.
Ніндак Іван, 10 п.
Полеховський Йосиф, 214 з. о.
Полюха Йосиф, 10 п.
Попелюх Михайло, 10 п.
Поточний Мартин, 10 п.
Потомський Йосиф, 10 п.
Прокопець Дмитро, 10 п.
Псарняк Григорій, 95 п.
Пєтур Петро, 10 п.
Пудла Іван, 95 п.
Пукала Вартоломей, 10 п.
Пилип Григорій, 10 п.
Рахвал Йосиф, 10 п.
Рачковський Павло, 95 п.
Радванський Йосиф, 10 п.
Ребіжак Михайло, 10 п.
Ревеґа Йосиф, 95 п.
Роман Григорій, 10 п.
Романик Михайло, 10 п.
Романко Никола, 95 п.
Рудницький Володимир, 95 п.
Рудик Матій, 95 п.
Рахлицький Іван, 10 п.
Ривак Никола, 10 п.
Риж Іван, 10 п.
Саламаха Григорій, 10 п.
Саляник Матій, 95 п.
Сарницький Іван, 214 з. о.
Савчук Іван, 95 п.
Савіцький Михайло, 95 п.
Савків Трофим, 95 п.
Семаник, 95 п. (8 комп.)
Семега, 95 п. (6 комп.)
Сенечак Петро, 10 п.
Сенюс Василь, 10 п.
Сκибинський Олекса, 95 п.
Скрентковський Йосиф, 10 п.
Скринник Петро, 95 п.
Скрипець Іван, 10 п.
Славінський Кароль, 10 п.
Слюсар Андрій, 10 п.
Смук Василь, 10 п.
Сохацький Іван, 10 п.
Солтис Олекса, 10 п.
Сороковський Михайло, 95 п.
Статкевич Іван, 95 п.
Сухецький Никола, 95 п.
Судило Антін, 95 п.
Свобода Михайло, 95 п.
Сидор Михайло, 10 п.
Ситник Олекса, 10 п.
Тарнавський Валентин, 10 п.
Ткачук Никола, 95 п.
Точок Франко, 10 п.
Тур Никола, 10 п.
Турчин Іван, 10 п.
Турецький Михайло, 95 п.
Туронольський Станислав, 10 п.
Тускевич Никола, 95 п.
Тхір Василь, 10 п.
Тимків Федор, 95 п.
Тимків Тимофій, 95 п.
Тимошик Войтко, 30 п.
Угрин Петро, 95 п.
Урбан Йосиф, 30 п.
Фабян Стефан, 95 п.
Федаш Іван, 10 п.
Федецький Антін, 10 п.
Федечко Іван, 10 п.
Федорчак Йосиф, 10 п.
Феськів Теодор, 95 п.
Фуяра Григорій, 30 п.
Фурка Іван, 10 п.
Хархан Павло, 10 п.
Хмарук Петро, 30 п.
Хробак Андрій, 10 п.
Хрущ Павло, 10 п.
Химка Михайло, 10 п.
Ціпура Володислав, 10 п.
Цюпалевич Йосиф, 30 п.
Цутошків Стефан, 95 п.
Цвянар Антін, 10 п.
Цимбалістий Никола, 95 п.
Чайковський Ярослав, 95 п.
Чемерис Стефан, 10 п.
Чемердяк Франко, 30 п.
Червінський Іван, 10 п.
Червоняк Йосиф, 95 п.
Чучук Ілько, 95 п.
Чурій Йосиф, 30 п.
Чиснок Михайло, 10 п.
Чиж Петро, 10 п.
Шайна Войтко, 10 п.
Шафран Антін, 10 п.
Шалайко Іван, 10 п.
Шавель Іван, 30 п.
Шельський Йосиф, 10 п.
Шепеляк Іван, 10 п.
Шевчук Гаврило, 95 п.
Шевчук Михайло, 95 п.
Шевчик Михайло, 10 п.
Шевчик Никола, 10 п.
Шевчик Стефан, 10 п.
Шклинський, 95 п. (6 комп.)
Шлапак Стефан, 10 п.
Шпех Іван, 10 п.
Шпитман Іван, 10 п.
Штогрин Пилип, 95 п.
Шурґот Атанас, 10 п.
Шуманський Адам, 95 п.
Шумеляк Кость, 95 п.
Шергун Онуфрій, 95 п.
Шимків Стефан, 95 п.
Щепанюк Іван, 10 п.
Юрковський Антін, 95 п.
Юсип Ілько, 10 п.
Янковський Петро, 10 п.
Ярема Томко, 10 п.
Яренко Йосиф, 12 тир. стр.
Ярепушовський Іван, 10 п.
Ярох Андрій, 10 п.
Яросевич Василь, 10 п.
Ярош Михайло, капр., 30 п.
Ярош Михайло, інф., 10 п.
Ярош Семен, 10 п.
Ясечко Войтко, 30 п.
Яшишин Ілько, 10 п.

ПОЛОНЕНІ:

Баран Петро, 10 п. (в Росії)
Білин Михайло, 58 п.
Бінко Іван, 30 п.
Бобовський Антін, 10 п. (в Росії)
Бжезіцький Михайло, 58 п.
Величенко Никола, 95 п.
Гадус Іван, 58 п.
Голетець Йосиф, інф. (у шпиталі в Сербії)
Гаргус Казимир, 95 п.
Глущук Федор (з Оскресинець), в Сербії
Добровольський Михайло, 58 п.
Кондрат Іван, 58 п.
Лях Никола, 10 п. (в Росії)
Лужан Михайло (у шпиталі в Сербії)
Маґіс Дмитро, 58 п.
Марщиник Теодор (у шпиталі в Росії)
Маріцинишик Павло (в Росії)
Марціновський Іван (у шпиталі в Сербії)
Пацковський Стефан, 58 п.
Паньків Василь, 10 п. (в Росії)
Пашулька Іван, 10 п.
Петрик Никола, 10 п.
Простак Антін, 10 п. (в Росії)
Савка Стефан, 10 п.
Сос Іван, 10 п.
Тур Стефан, 10 п. (в Росії)
Федин Петро, 10 п. (в Росії)
Швед Яків, 10 п. (в Росії)

Листа утрат ч. 108

видана 20. січня 1915.

УБИТІ:

Андрусяк Іван, 41 п. (19—26. XI, 1914)
Андрусяк Никола, 41 п. (19—26. XI, 1914)
Білецький Мартин, 58 п. (7—10. XII, 1914)
Білецький Мартин, 58 п. (6—10. XII, 1914)
Болеховський Мхийло, 33 л. (помер у полоні в Росії 25. IX, 1914)
Боровський Іван, 13 у. (10. XII, 1914)
Бучевський Василь, 41 п. (19—26. XI, 1914)
Бурак Тит, 41 п. 19—26. XI, 14)
Ваняк Омелян, 41 п. (19—26. XI, 1914)
Велиґорський Стефан, 41 п. (19—26. XI, 1914)
Водюнийчук Федор, 58 п. (1—10. XII, 1914)
Гавкалюк Михайло, 58 п. (груд. 1914)
Галенчук, 13 у. (10. XII, 1914)
Ґригоращук Теодор, 41 п. (пад. 1914)
Данилюк Танас, 41 п. (19—26. XI, 1914)
Добрянський Теодор, 41 п. (19—26. XI, 1914)
Дубищак Олекса, 58 п. (10. XII, 1914)
Думанський Віктор, 117 з. о. (1. XII, 1914)
Захарко Іван, 58 п. (6—10. XII, 1914)
Зайда Іван, 41 п. (19—26. XI, 1914)
Зберча Іван, 41 п. (19—26. XI, 1914)
Зеліско Павло, 18 стр. (6. XII, 14)

(Дальше буде).

РОДИМЦІ! ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.